

تأثیر فرهنگ سازمانی بر گرایش کارآفرینانه (مورد مطالعه: پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران)

آصف کویی^۱ - روح الله رضایی^۲ - محمود احمدپور داریانی^۳ - محسن انصاری^{۴*}

۱. استادیار پردیس فارابی دانشگاه تهران

۲. استادیار، دانشکده کشاورزی، دانشگاه زنجان

۳. دانشیار دانشکده کارآفرینی دانشگاه تهران

۴. کارشناسی ارشد کارآفرینی و کارشناس مسئول پژوهشی دانشگاه تهران

(تاریخ دریافت مقاله: ۱۳۹۲/۶/۳۰، تاریخ تصویب: ۱۳۹۲/۱۰/۸)

چکیده

یکی از مهم‌ترین شاخص‌های دانشگاه‌های نسل سوم یا دانشگاه‌های کارآفرین وجود فرهنگ سازمانی کارآفرینانه است. لذا، این تحقیق با هدف بررسی تاثیر فرهنگ سازمانی بر گرایش کارآفرینانه در پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران انجام شده است. این تحقیق از نظر هدف، کاربردی و به لحاظ نحوه جمع‌آوری اطلاعات، توصیفی و از نوع همبستگی محسوب می‌شود. جامعه‌ی آماری پژوهش را ۲۶۴ نفر از اعضای هیأت علمی رشته‌های کشاورزی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران تشکیل می‌دهند که با کمک جدول کرجسی و مورگان، تعداد ۱۵۵ نفر از آنان با روش نمونه‌گیری تصادفی ساده انتخاب شدند. برای جمع‌آوری داده‌ها از پرسش نامه‌های استاندارد استفاده شد. روایی صوری پرسش نامه توسط خبرگان تأیید شد. یافته‌های تحقیق نشان داد که انطباق‌پذیری، مشارکت، سازگاری و ماموریت، شاخص‌های اصلی فرهنگ سازمانی در پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران هستند و در بین شاخص‌های سه‌گانه‌ی گرایش کارآفرینانه، نوآوری قوی ترین شاخص است. هم‌چنین، نتایج تحقیق نشان می‌دهد که فرهنگ سازمانی بر گرایش کارآفرینانه در پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران تاثیر مثبت و معنی‌داری دارد.

واژه‌های کلیدی: کارآفرینی سازمانی، فرهنگ سازمانی، کارآفرینی دانشگاهی، گرایش کارآفرینانه

مقدمه

امروزه پیدایش فناوری‌های نوین، پاردایم‌ها و دیدگاه‌های جدید در آموزش عالی و ترکیب جمعیتی و وضعیت اقتصادی کشور، بیش از پیش برنامه‌ریزان و سیاست‌گذاران را نیازمند یافتن زمینه‌های پیشرو در صحنه‌ی اقتصادی کرده است و در این راستا، ضرورت داشتن مدل‌ها، الگوها و راهکارهای مناسب در دانشگاه‌ها به منظور آموزش، تربیت و استفاده‌ی بهینه از نیروی فعال و کارآفرین بیشتر احساس می‌شود (قهرمانی و همکاران، ۱۳۸۹، ۲۶). با توجه به ظرفیت‌هایی که دانشگاه‌ها به عنوان نهاد تولید و توزیع کننده‌ی دانش دارند، می‌توانند به عنوان دانشگاه‌های کارآفرین نقش اساسی را در نوآوری صنعتی و توسعه‌ی فناوری ایفا کنند (شهرکی‌پور و همکاران، ۱۳۹۰، ۱۱۰).

یکی از محورهای مهمی که در بحث دانشگاه کارآفرین مطرح می‌شود، فرایند و چگونگی کارآفرین شدن و انجام اقدام‌های کارآفرینانه توسط دانشگاه است. در این زمینه، پنج شاخص کلیدی برای کارآفرین شدن دانشگاه وجود دارد که عبارتند از: ساختار انعطاف‌پذیر، فرهنگ سازمانی کارآفرینانه متسجم، تعامل مستمر با محیط، چشم‌انداز مشترک و راهبرد آینده‌نگر و توجه به نیروی انسانی (کردناجی، ۱۳۸۴، ۲۹). در این میان، بسیاری از صاحب‌نظران، مهم‌ترین مشخصه‌ی دانشگاه کارآفرین را داشتن فرهنگ سازمانی کارآفرینانه در نظر گرفته‌اند (قاتی و همکاران، ۱۳۸۹، ۱۱۶؛ Kaid and Rosli, 2011, p.93) (Shihab et al., 2011, p.28). با توجه به اهمیت کارآفرینی سازمانی در دانشگاه‌ها و نقش عمده‌ی فرهنگ سازمانی در بهبود و توسعه‌ی آن (قهرمانی و همکاران، ۱۳۸۹، ۳۷)، به نظر می‌رسد که برای پیاده‌سازی کارآفرینی در سازمان‌های بزرگ ضرورت دارد تا عوامل سازمانی مختلف در دانشگاه از جمله فرهنگ سازمانی و نحوه‌ی ارتباط آنها با کارآفرینی سازمانی، بررسی دقیق شوند تا بتوان با شناخت بیشتر، انسجام و هماهنگی لازم بین آنها را ایجاد کرد (کردناجی و همکاران، ۱۳۸۸، ۱۱۹). از این‌رو، با در نظر گرفتن مطالب اشاره شده و این که تاکنون مطالعه‌ی جامعی در این زمینه در پرديس كشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران انجام نشده است، پرسش اصلی مطالعه‌ی حاضر اين بود که

مهم‌ترین شاخهای فرهنگ سازمانی در پر迪س کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران کدامند و این شاخص‌ها چه تاثیری بر کارآفرینی سازمانی دارند.

مبانی نظری و پیشنهای تحقیق

در این بخش ابتدا مفاهیم کلیدی پژوهش شرح داده شده و پس از آن، پیشنهای تحقیق شامل مطالعات تجربی مرتبط بررسی می‌شود. در نهایت با توجه به مطالب بیان شده، مدل مفهومی پژوهش ارایه می‌شود.

الف- فرهنگ سازمانی

از دیدگاه راینر، فرهنگ سازمانی نظامی از درک و استنباط مشترک اعضای یک سازمان نسبت به ابعاد آن سازمان است که در قالب ارزش‌های سازمانی متجلی می‌شود (راینر، ۱۳۸۴، ص ۱۱۲). شاین نیز فرهنگ سازمانی را مجموعه‌ای از ارزش‌ها، اعتقادات، هنجارها، انتظارات و فرضیه‌هایی در نظر می‌گیرد که اعضای یک سازمان را به یک دیگر پیوند می‌دهد (Schein, 2005, p. 159). در سطح دانشگاهی نیز فرهنگ سازمانی به عنوان یک سری ارزش‌ها، باورها و اهداف مشترک بین اعضای هیات علمی، مدیران، دانشجویان و کارکنان دانشگاه تعریف می‌شود؛ این ارزش‌ها و باورها تا حدود زیادی در فرایند تصمیم‌گیری در دانشگاه‌ها تاثیر گذاشته و رفتارهای فردی و سازمانی را شکل می‌دهند (Bartell, 2003, p. 51). فرهنگ سازمانی می‌تواند با فراهم کردن شرایط لازم برای کارکنان، قدرت خلاقیت و نوآوری آنان را بهبود بخشد و نگرش‌های افراد را در جهت بنیان‌گذاری فعالیت‌های جدید کارآفرینانه توسعه دهد (جفایی و همکاران، ۱۳۹۰، ص ۳). فرهنگ سازمانی در یک دانشگاه، رفتارهای مناسب را نمایش و آموزش می‌دهد و انگیزه‌ی کارکنان برای دست‌یابی به اهداف دانشگاه را بر می‌انگیزند. فرهنگ سازمانی مناسب در دانشگاه می‌تواند منجر به موفقیت در اداره‌ی امور و نظارت بر دانشگاه از طریق اعتمادسازی میان مدیران و اعضای هیات علمی شود (Fralinger, 2007, p. 91).

درباره‌ی تبیین اجزا و شاخص‌های گوناگون فرهنگ سازمانی، طی سال‌های اخیر الگوها و مدل‌های زیادی همچون هافستد و همکاران، کرت لوین، پیترز و واترمن،

دیویس، راینز و دنیسون ارایه شده است (حقیقت و هوشیار، ۱۳۸۹، ص ۶۸). در این تحقیق، برای بررسی فرهنگ سازمانی مدل دنیسون^۱ (۲۰۰۰) که یکی از کامل‌ترین مدل‌های فرهنگ سازمانی می‌باشد، مورد استفاده قرار گرفت. هم‌چنین، جدید بودن مدل دنیسون نسبت به مدل‌های دیگر، مبنای رفتارگرایی این مدل، کامل بودن این مدل از نظر شاخص‌های اندازه‌گیری و سنجش ابعاد فرهنگ سازمانی و این که در تمامی سطوح سازمانی قابل اجراست، از جمله دلایل اصلی انتخاب مدل دنیسون در این تحقیق بهشمار می‌آید. براساس مدل دنیسون، فرهنگ سازمانی چهار شاخص اصلی دارد که در زیر به تشریح آنها می‌پردازیم (Denison, 2000, p.122):

۱. مشارکت: سازمان‌های اثربخش بر محور تیم‌ها / گروه‌های کاری تشکیل می‌شوند و قابلیت‌های منابع انسانی خود را در همه‌ی سطوح توسعه می‌دهند. در چنین سازمان‌هایی اعضای سازمان نسبت به کار و مسؤولیت‌های خود احساس تعهد جدی دارند و خود را بخشی از پیکره سازمان می‌دانند. در این مدل این مولفه با سه شاخص اندازه‌گیری می‌شود: فرهنگ توانمندسازی، گروه‌محوری و توسعه‌ی قابلیت‌ها.
۲. سازگاری: پژوهش‌ها نشان می‌دهد سازمان‌هایی که اغلب اثربخش هستند با ثبات و یکپارچه می‌باشند. در این سازمان‌ها رفتارهای کارکنان از ارزش‌های بنیادی در سازمان نشأت می‌گیرد و حتی زمانی که رهبر و پیروان دیدگاه متقابل دارند، فعالیت‌های سازمانی به خوبی هماهنگ و پیوسته است. سازگاری در مدل دنیسون با سه شاخص ارزش‌های بنیادی، توافق و هماهنگی و پیوستگی بررسی می‌شود.
۳. انطباق‌پذیری: سازمان‌های اثربخش سازمان‌هایی هستند که با وجود انعطاف‌پذیری در برابر تغییرات بیرونی، یکپارچه بوده و به لحاظ اصول و ارزش‌های سازمانی به‌سختی تغییر می‌کنند، از این‌رو، یکپارچگی درونی و انطباق‌پذیری بیرونی را می‌توان از مهم‌ترین مشخصه‌های چنین سازمان‌هایی بر شمرد. این سازمان‌ها از استیاهات خود در طول زمان درس می‌گیرند و ظرفیت ایجاد تغییر را دارند. آنها به‌طور مستمر در حال

¹ Denison

بهبود توانایی سازمان در راستای ارزش قابل شدن برای مخاطبان خود هستند. مولفه‌ی انطباق‌پذیری نیز هم‌چون دو مولفه‌ی قبلی با سه شاخص ایجاد تغییر، مشتری‌گرایی و یادگیری سازمانی بررسی می‌شد.

۴. ماموریت: بسیاری از صاحب‌نظران معتقدند که مهم‌ترین مشخصه و شاخص فرهنگ سازمانی، رسالت و ماموریت آن است. سازمان‌های موفق، شناخت و درک روشی از چشم‌انداز و مسیر حرکت خود دارند و براساس آن، اهداف سازمانی و راهبردی مشخصی را تعریف می‌کنند. بر این اساس، این مولفه نیز شامل سه شاخص مجزای گرایش و جهت راهبردی، اهداف و مقاصد سازمانی تعریف شده و چشم‌انداز روش می‌باشد.

ب- گرایش کارآفرینانه^۱

کارآفرینی سازمانی از مفاهیم بسیار مهم بوده و اهمیت و مزایای آن در سال‌های اخیر برای شمار زیادی از سازمان‌ها و شرکت‌ها و بنگاه‌های تجاری در زیربخش‌های مختلف صنعتی، کشاورزی و خدماتی کاملاً محسوس شده است (رضائی و همکاران، ۱۳۹۰، ص ۳۰). مقیمی و احمدپور داریانی، کارآفرینی سازمانی را به عنوان فعالیت کارآفرینی که در مرزهای موجود سازمان رخ می‌دهد، در نظر گرفته‌اند (مقیمی و احمدپور داریانی، ۱۳۸۷، ص ۲۰۸). در واقع، در این نوع کارآفرینی، یک شرکت یا سازمان، محیطی را فراهم می‌کند تا اعضا بتوانند در امور کارآفرینی مشارکت کنند که طی آن محصولات، خدمات یا فرایندهای نوآورانه با ایجاد فرهنگ کارآفرینانه به ظهور می‌رسند (احمدپور داریانی، ۱۳۸۳، ص ۱۵). سازمان‌هایی که می‌خواهند در کارآفرینی سازمانی موفق باشند ابتدا باید گرایش کارآفرینانه را در سازمان ایجاد کنند. گرایش کارآفرینانه قصد و اقدام افراد کلیدی سازمان در یک فرایند پویای سازنده با هدف ایجاد کسب و کار جدید است

.(Lumpkin and Dess, 1996, p.136)

۱ Entrepreneurial orientation (EO)

صرف نظر از مفهوم و اهداف کارآفرینی سازمانی، صاحب نظران و پژوهشگران مختلف ابعاد و گرایش کارآفرینانه را به عنوان مفهومی چند بعدی شامل نوآوری، پیشگامی، نوسازی راهبردی و ریسک پذیری در نظر گرفته‌اند (Scheepers and Hough, 2008, p.56; Miles et al., 2009, p. 68; Lumpkin and Dess, 1996).

در این زمینه، ریسک پذیری شامل آمادگی سازمان برای استفاده از منابع بهمنظور بهره‌گیری از فرصت‌ها و شروع پروژه‌ها بدون اطلاع از نتایج و بازگشت سرمایه است (Hough and Scheepers, 2008, p. 19). لازمه‌ی نوسازی راهبردی یک سازمان تغییر و اصلاح در ماموریت سازمانی، سازمان‌دهی مجدد و تغییرات وسیع در نظام سازمانی یک سازمان می‌باشد (Heinonen and Korvela, 2005, p.58). پیشگامی به عنوان یک پیش‌بینی و رفتار برای نیازهای آینده از طریق جست‌وجو و استفاده از فرصت‌هایی که می‌تواند دلالت بر توسعه‌ی محصولات و یا بازار داشته باشد، تعریف می‌شود (Alegre and Chiva, 2009, p.12). در نهایت، نوآوری به تولید و خلق محصولات، خدمات، فرایندها، فناوری‌ها و مدل‌های جدید کسب‌وکار اشاره دارد (Hough and Scheepers, 2008, p.19).

ج- رابطه‌ی بین فرهنگ سازمانی و گرایش کارآفرینانه

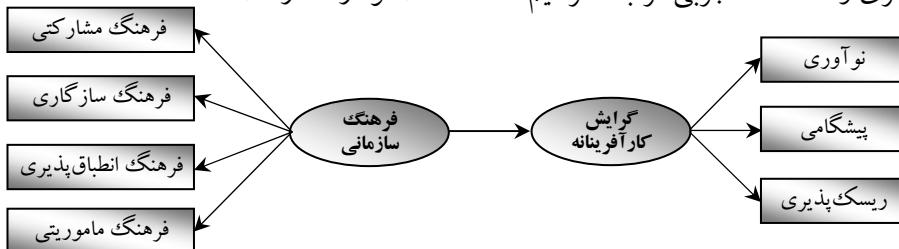
نتایج پژوهش‌های گسترده نشان می‌دهد که رابطه‌ی بسیار نزدیک و تنگاتنگی بین فرهنگ سازمانی با کارآفرینی سازمانی وجود دارد (کردنایج و همکاران، ۱۳۸۸، ص ۱۱۹؛ Kaid and Rosli, 2011, p. 28; Shihab et al., ۱۳۸۹، ص ۲۵؛ ۱۳۹۰، ص ۱۵۳ و ۱۵۴). فرهنگ سازمانی می‌تواند بستر مناسبی را برای بروز قابلیت‌های کارآفرینانه در اعضای گروه‌ها و سازمان‌ها فراهم کند (حیدری و همکاران، ۱۳۹۰، ص ۹۳). بسیاری از صاحب‌نظران بر نقش فرهنگ سازمانی در فعالیت‌ها و فرایندهای کارآفرینی و تاثیرپذیری مثبت شاخص‌های کارآفرینی از فرهنگ سازمانی تاکید دارند و بر معتقدند که اصول و ارزش‌های برگرفته از فرهنگ سازمانی بر ایجاد جوی برای تلاش بیشتر کارکنان بسیار مفید واقع شده و زمینه‌های لازم به منظور بیهود خلاقیت، نوآوری و ریسک‌پذیری را فراهم می‌کند (Hisrich and Grant, 2007, p. 581).

فرهنگ سازمانی اثربخش نمی‌توان انتظار فعالیت‌های کارآفرینانه در سازمان را داشت. در جدول شماره (۱) پژوهش‌ها و مطالعات تجربی مرتبط آمده است.

جدول ۱. خلاصه‌ی پژوهش‌های کلیدی در زمینه‌ی تأثیر فرهنگ سازمانی بر کارآفرینی سازمانی

عنوان پژوهش	پژوهشگر (سال انجام تحقیق)
خلاصه‌ی یافته‌ها	
نتایج تحقیق نشان می‌دهد که بین تمامی ابعاد ده گانه‌ی فرهنگ سازمانی و ساختار سازمانی کارآفرینانه به‌جز ریسک‌پذیری رابطه‌ی معنی داری وجود دارد. براساس نتایج رگرسیون، شاخص‌های حمایت مدیریت، نظام پاداش و نظام کنترل بیش از سایر شاخص‌ها بر روی توسعه‌ی ساختار سازمانی کارآفرینانه تأثیر معنی دار داشته‌اند.	بررسی رابطه‌ی بین عناصر ساختار سازمانی و فرهنگ کارآفرینانه در دانشگاه تهران کردنایی و همکاران (۱۳۸۸)
نتایج بدست آمده نشان داد که بین فرهنگ سازمانی و کارآفرینی سازمانی در دانشگاه شهید بهشتی رابطه‌ی مشت و معنی دار وجود دارد. براساس نتایج تحلیل رگرسیون، دو متغیر جهت‌دهی و ریسک‌پذیری در حدود ۴۸/۴ درصد از تغییرات کارآفرینی سازمانی را تبیین کردند.	فرهنگ سازمانی و رابطه‌ی آن با کارآفرینی سازمانی قهرمانی و همکاران (۱۳۸۹)
نتایج کسب شده نشان داد که از نظر کارکنان مطالعه شده، در بین ابعاد مختلف فرهنگ سازمانی، توجه به اعضای سازمان، تیم‌سازی و شبکه‌های کاری و ریسک‌پذیری به ترتیب بیش ترین تأثیر را بر کارآفرینی سازمانی داشته‌اند. سایر شاخص‌های تأثیرگذار به ترتیب اولویت عبارتند از: جاهطلبی، توجه به پیامدها و نتایج، توجه به جزیبات و پایداری / ثبات.	تأثیر ابعاد فرهنگ سازمانی بر کارآفرینی سازمانی در دولتی کامیاب و فروز شهرستانی (۱۳۸۹)
یافته‌های پژوهش نشان داد که بین سه شاخص اصلی فرهنگ سازمانی شامل یک پارچگی و انسجام، حمایت مدیریت و نظام پاداش با شاخص‌های کارآفرینی سازمانی (شامل نوآوری، پیشگامی و ریسک‌پذیری) رابطه‌ی مثبت و معنی دار وجود دارد. این در حالی است که رابطه‌ی بین شاخص احساس هویت سازمانی و کارآفرینی سازمانی معنی دار نشده بود.	بررسی رابطه‌ی بین فرهنگ سازمانی با کارآفرینی سازمانی در بین کارکنان دانشگاه لرستان شهر کیبور و همکاران (۱۳۸۹)
بر اساس نتایج، فرهنگ سازمانی حاکم بر سازمان جهاد کشاورزی شهرستان کرمانشاه از نوع فرهنگ سلسله‌مراتبی بود. هم‌چنین نتایج نشان داد که بین انواع فرهنگ سازمانی شامل فرهنگ گروهی، ادھو کراسی، بازار و سلسله‌مراتبی با شاخص‌های مختلف کارآفرینی سازمانی شامل نوآوری، رفتار خلاقانه، کشف و پیگیری فرصت‌ها، انتطاف‌پذیری، یادگیری سازمانی و آموزش کارآفرینی رابطه‌ی مثبت و معنی داری در سطح ۱/۰ وجود دارد.	بررسی رابطه میان فرهنگ سازمانی و کارآفرینی سازمانی (مطالعه موردی: سازمان جهاد کشاورزی شهرستان کرمانشاه) حیدری و همکاران (۱۳۹۰)
با توجه به یافته‌های این تحقیق مشخص شد که از بین سه شاخص اصلی کارآفرینی سازمانی شامل ریسک‌پذیری، نوآوری و پیشگامی، شاخص نوآوری بیش ترین تأثیر را بر کارآفرینی سازمانی دارد. هم‌چنین براساس یافته‌های پژوهش، بین چهار شاخص اصلی فرهنگ سازمانی شامل در گیر شدن در کار، حمایت مدیریت، خودمختاری و انتطاف‌پذیری با شاخص‌های اصلی کارآفرینی سازمانی رابطه‌ی معنی داری وجود دارد.	توسعه‌ی کارآفرینی سازمانی از طریق رهبری راهبردی هوگ و اسپیکر (۲۰۰۸)
یافته‌های تحقیق نشان داد که مهم‌ترین عامل در توسعه‌ی رفاقت‌های کارآفرینانه در یک سازمان، فرهنگ سازمانی اثربخش است. در این زمینه، از بین شاخص‌های مختلف فرهنگ سازمانی، شاخص‌های در گیر شدن در کار و انتطاف‌پذیری بیش ترین تأثیر را بر کارآفرینی سازمانی بزرگ داشتند.	کارآفرینی سازمانی: شکل دهی و توسعه‌ی رفاقت‌های کارآفرینانه در سازمان‌های بزرگ سینگر و همکاران (۲۰۱۰)
نتایج نشان داد که بین فرهنگ سازمانی و کارآفرینی سازمانی رابطه‌ی معنی داری وجود دارد. با توجه به یافته‌ها شخص شد که فرهنگ سازمانی یک متغیر پیش‌بینی کننده‌ی قوی برای کارآفرینی سازمانی است، به عبارت دیگر، کارآفرینی سازمانی زمانی منجر به نتایج قبل توجه خواهد شد که از طریق فرهنگ سازمانی اثربخش حمایت شود.	رابطه‌ی بین فرهنگ سازمانی و کارآفرینی سازمانی: مورد مطالعه بنگاه‌های کوچک و متوسط اندوزنی شبیاب و همکاران (۲۰۱۱)
براساس نتایج، فرهنگ سازمانی بر شاخص‌های کارآفرینی سازمانی شامل ریسک‌پذیری، نوآوری و پیشگامی تأثیر مستقیم و مثبت دارد. بر اساس یافته‌ها مشخص شد که ایجاد فرهنگ سازمانی کارآفرینانه منجر به انگیزش و رضایت کارکنان، توانمندسازی کارکنان و بهبود کیفیت خدمات و در نهایت افزایش عملکرد سازمانی می‌شود.	تأثیر فرهنگ سازمانی بر ایجاد ارتباط بین کارآفرینی سازمانی و عملکرد سازمانی بازک‌ها کاید و روسی (۲۰۱۱)

با توجه به مطالب بیان شده در بخش‌های پیشین و مساله‌ی اصلی پژوهش، این تحقیق با هدف بررسی تاثیر فرهنگ سازمانی بر کارآفرینی سازمانی از دیدگاه اعضای هیات علمی گروه کشاورزی پردازی و منابع طبیعی دانشگاه تهران و رسیدن به شناختی روشن در این زمینه به منظور ارایه‌ی راهکارها و پیشنهادهای عملی در راستای تقویت و توسعه‌ی فرهنگ سازمانی کارآفرینانه در دانشکده‌های مطالعه شده انجام شد. در این بخش، چارچوب مفهومی پژوهش در قالب هدف کلی اشاره شده و براساس مرور ادبیات نظری و مطالعات تجربی مرتبط، ترسیم شده است (نمودار شماره ۱).

نمودار ۱. مدل مفهومی پژوهش: تاثیر فرهنگ سازمانی بر گرایش کارآفرینانه

روش‌شناسی

این تحقیق از نظر هدف، کاربردی و به لحاظ نحوه‌ی جمع‌آوری اطلاعات، توصیفی و از نوع همبستگی محسوب می‌شود. جامعه‌ی آماری این پژوهش شامل ۲۶۴ نفر از اعضای هیات علمی رشته‌های کشاورزی پردازی و منابع طبیعی دانشگاه تهران بود که با توجه به جدول کرجی و مورگان، تعداد ۱۵۵ نفر از آنان برای انجام تحقیق انتخاب شدند. برای انتخاب نمونه‌ها با در نظر گرفتن پراکنش و توزیع بهنسبت یکسان اعضای هیات علمی در دانشکده‌های مختلف مورد مطالعه، از روش نمونه‌گیری تصادفی ساده استفاده شد. ایزار جمع‌آوری داده‌ها در این تحقیق پرسش‌نامه‌ی استاندارد آنتونسیک و هیسریچ (۲۰۰۱) و اسچیپرز و همکاران (۲۰۰۸) و سنجش شاخص‌های فرهنگ سازمانی از پرسش‌نامه‌ی استاندارد دنیسون (۲۰۰۰) استفاده شد (جدول شماره ۲). اعتبار صوری پرسش‌نامه با نظر کارشناسان و متخصصان در زمینه موضوع مورد پژوهش تایید شد. برای

تعیین پایابی ابزار تحقیق پیش آزمون (۳۰ نفر خارج از نمونه اصلی از طریق اعضای هیات علمی دانشکده کشاورزی دانشگاه تربیت مدرس) انجام شد که مقدار آلفای کرونباخ محاسبه شده برای مقیاس‌های اصلی پرسشنامه در حد مناسب بود (جدول شماره ۲). تجزیه و تحلیل داده‌ها با استفاده از نرم‌افزارهای SPSS_{win18} و LISREL_{8.5} در قالب آمار توصیفی و الگوی مدل معادلات ساختاری انجام شد.

جدول ۲. بخش‌های مختلف پرسشنامه به همراه تعداد گوییده‌ها، مقیاس سنجش و مقدار آلفای کرونباخ

مقدار آلفای کرونباخ	مقیاس سنجش	متغیرها	ابعاد
-	براساس مقیاس‌های اسامی و فاصله‌ای	سن، جنس و سابقه فعالیت	ویژگی‌های فردی و حرفة‌ای
۰/۸۸	طیف لیکرت ۵ سطحی (خیلی کم = ۱ تا خیلی زیاد = ۵)	نوآوری	شاخص‌های گرایش کارآفرینانه
۰/۸۳		پیشگامی	
۰/۸۹		ریسک‌پذیری	
۰/۷۸	طیف لیکرت ۵ سطحی (خیلی کم = ۱ تا خیلی زیاد = ۵)	مشارکت	شاخص‌های فرهنگ سازمانی
۰/۸۵		سازگاری	
۰/۸۷		انطاک‌پذیری	
۰/۹۲		ماموریت	

یافته‌ها

بورسی مدل‌های اندازه‌گیری متغیرهای پژوهش گرایش کارآفرینانه در پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران
در این مرحله برای ارزیابی نقش سه شاخص (نوآوری، پیشگامی و ریسک‌پذیری) در شکل‌گیری گرایش کارآفرینانه‌ی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران از روش تحلیل عاملی مرتبه‌ی دوم استفاده شد. دلیل استفاده از تحلیل عاملی مرتبه‌ی دوم به نوع اثرات علی در مدل انتزاعی تحقیق مربوط می‌شود. در مدل طراحی شده می‌توان دید که ساختارهای عاملی سه گانه، یک ساختار عاملی مجزا را در سطح دوم تشکیل می‌دهند. براساس مدل تحقیق، این مدل در نرم‌افزار LISREL_{8.5} پیاده‌سازی شده و مدل تحلیل عاملی مرتبه‌ی دوم قابل قبولی اجرا و به دست آمد. براساس نتایج به دست آمده در جدول شماره (۳)، مقادیر t به دست آمده برای تمامی متغیرهای مورد مطالعه از ۱/۹۶ بزرگ‌تر بوده و در نتیجه روابط این متغیرها با عامل‌های مربوطه معنی دار شده است. به عبارت دیگر،

یافته‌های این بخش نشان می‌دهد که تمامی نشانگرهای انتخابی برای سنجش گرایش کارآفرینانه در پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران از دقت لازم و کافی برخوردار بوده‌اند، از این‌رو، می‌توان بیان کرد که شاخص‌های استفاده شده، با زیربنای نظریه‌ی تحقیق تطابق قابل قبولی را نشان می‌دهند.

جدول ۳. بارهای عاملی نشانگرها و شاخص‌های گرایش کارآفرینانه در قالب مدل اندازه‌گیری

t	پارامتر برآورد شده	نماد در مدل	شاخص
-	۰/۷۸۷	Innovat1	نوآوری
۶/۸۶۵	۰/۶۶۷	Innovat2	
۶/۸۷۹	۰/۶۶۸	Innovat3	
-	۰/۷۰۵	Proactv1	پیشگامی
۶/۶۷۷	۰/۸۸۷	Proactv2	
۵/۳۴۲	۰/۸۷۱	Proactv3	
-	۰/۷۶۲	Risk T1	ریسک‌پذیری
۴/۶۱۰	۰/۶۲۲	Risk T2	
۴/۷۴۲	۰/۴۸۵	Risk T3	

در جدول شماره (۴)، رتبه‌بندی اثر شاخص‌های مرتبه‌ی اول در تشکیل سازه‌ی مرتبه‌ی دوم، همراه با مقدار t و بارهای عاملی هر یک از عامل‌ها (مقادیر ضریب گاما) نشان داده شده است. مقادیر ضریب گاما می‌توانند شدت رابطه‌ی بین عامل‌های مرتبه‌ی اول و عامل مرتبه‌ی دوم را نشان دهند. در این تحقیق براساس داده‌های میدانی در میان سه شاخص بورسی شده، نوآوری ($\lambda = 0/۹۹۷$) به عنوان قوی‌ترین شاخص مرتبط با گرایش کارآفرینانه در پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران شناسایی شده است.

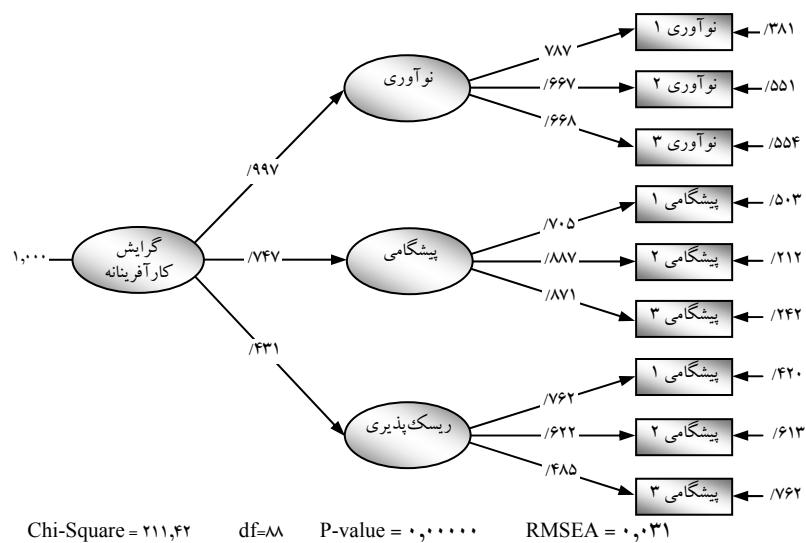
جدول ۴. رتبه‌بندی اثر شاخص‌های مرتبه‌ی اول در تشکیل سازه‌ی مرتبه‌ی دوم براساس بار عاملی

Sig.	t	λ	شاخص‌های مرتبه‌ی اول	مرتبه
۰/۰۱	۶/۵۴۳	۰/۹۹۷	نوآوری	۱
۰/۰۱	۵/۳۹۴	۰/۷۴۷	پیشگامی	۲
۰/۰۱	۵/۶۷۳	۰/۴۳۱	ریسک‌پذیری	۳

هم‌چنین با توجه به شاخص‌های برازنده‌گی که در جدول شماره (۵) نشان داده شده است، می‌توان بیان کرد که مدل اندازه‌گیری گرایش کارآفرینانه سازمانی پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران (نمودار شماره ۲)، به منظور برآذش روابط بین شاخص‌ها و نشانگرهای مربوط به آنها معتبر و قابل قبول می‌باشد.

جدول ۵. شاخص‌های برازنده‌گیری مدل اندازه‌گیری گرایش کارآفرینانه پر迪س کشاورزی و منابع طبیعی
دانشگاه تهران

RMSEA	AGFI	GFI	CFI	NNFI	NFI	$\frac{\chi^2}{df}$	شاخص
≤ 0.10	$0.90 \leq$	≤ 3	معیار پیشنهاد شده				
۰.۰۳۱	۰.۹۲	۰.۹۱	۰.۹۱	۰.۹۳	۰.۹۵	۲/۴۰۲	مقدار گزارش شده

نمودار ۲. مدل اندازه‌گیری برازنده‌یافته فرهنگ سازمانی پر迪س کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

فرهنگ سازمانی پر迪س کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

در این مرحله برای ارزیابی نقش چهار شاخص (مشارکت، سازگاری، انطباق‌پذیری و ماموریت) در شکل‌گیری و تشکیل فرهنگ سازمانی پر迪س کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران به دلیل نوع اثرات علی در مدل انتزاعی تحقیق از روش تحلیل عاملی مرتبه‌ی دوم استفاده شد. نتایج به دست آمده از این بخش در جدول شماره (۶) نشان داده شده است. براساس یافته‌های پژوهش، تمامی نشانگرهای انتخابی برای سنجش سازه‌ی فرهنگ سازمانی پر迪س کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران دقت لازم و کافی را داشته و با زیربنای نظریه‌ی تحقیق تطابق قابل قبولی را نشان می‌دهند.

جدول عر برای این نشانگرها و شاخص‌های فرهنگ سازمانی پر迪س کشاورزی و منابع طبیعی
دانشگاه تهران در قالب مدل اندازه‌گیری

t	پارامتر برآورده شده	نماد در مدل	نشانگر	شاخص
-	۰/۷۶۸	Engag1	توانمندسازی	مشارکت
۴/۵۱۹	۰/۸۰۹	Engag2	تیمسازی	
۴/۶۹۷	۰/۸۲۰	Engag3	توسعه‌ی قابلیت	
-	۰/۸۹۷	Cmptib1	ارزش‌های بنیادین	سازگاری
۳/۶۹۷	۰/۷۹۳	Cmptib2	تواافق	
۳/۳۴۸	۰/۷۵۲	Cmptib3	هماهنگی و پیوستگی	
-	۰/۸۷۴	Versat1	ایجاد تغییر	انطباق پذیری
۴/۵۳۹	۰/۷۲۱	Versat2	یادگیری سازمانی	
۴/۴۲۱	۰/۷۷۰	Versat3	رجحان منافع سازمانی	
-	۰/۸۷۵	Mision1	جهت‌گیری راهبردی	ماموریت
۶/۷۵۶	۰/۸۲۰	Mision2	اهداف و مقاصد	
۳/۵۴۱	۰/۸۱۲	Mision3	چشم انداز	

براساس مقادیر ضریب گاما‌ی به دست آمده در جدول شماره (۷)، از بین ۴ شاخص مطالعه شده شاخص انطباق پذیری ($\lambda = ۰/۳۸۹$) به عنوان قوی‌ترین شاخص مرتبط با فرهنگ سازمانی پر迪س کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران شناسایی شده است.

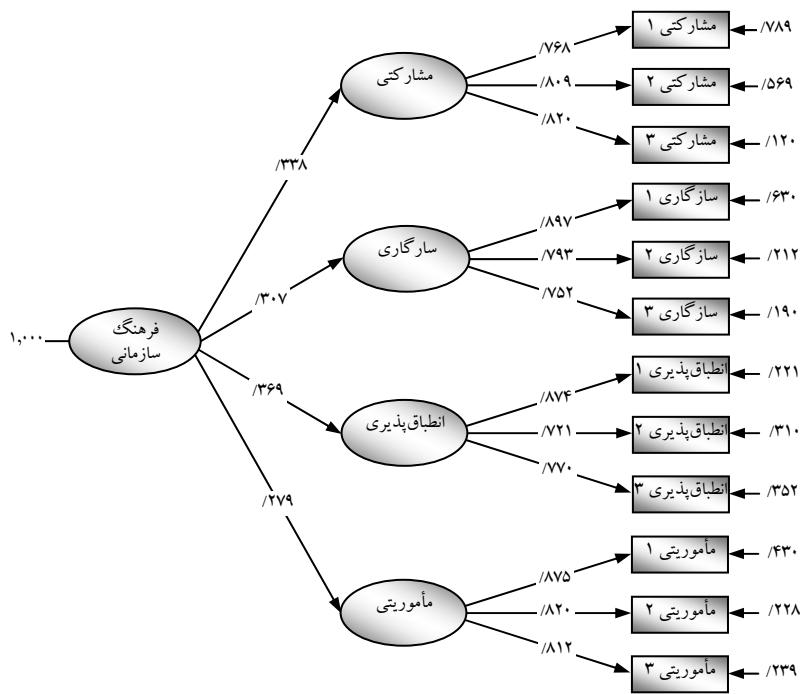
جدول ۷. رتبه‌بندی اثربخش‌های مرتبه‌ی اول در تشکیل سازه‌ی مرتبه‌ی دوم براساس مقدار بار عاملی

ردیف	شاخص‌های مرتبه‌ی اول	λ	t	Sig
۱	انطباق پذیری	۰/۳۶۹	۴/۷۳۵	۰/۰۱
۲	درگیر شدن در کار	۰/۳۳۸	۳/۵۵۴	۰/۰۱
۳	سازگاری	۰/۳۰۷	۳/۱۸۹	۰/۰۱
۴	ماموریت	۰/۲۷۹	۵/۷۱۲	۰/۰۱

هم‌چنین، با توجه به شاخص‌های برازنده‌گی که در جدول شماره (۸) نشان داده می‌شود، می‌توان بیان کرد که مدل اندازه‌گیری فرهنگ سازمانی پر迪س کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران که در نمودار شماره (۳) ارایه شده است، جهت برازش روابط بین شاخص‌ها و نشانگرها مربوط به آنها معتبر و قابل قبول می‌باشد.

جدول ۸. شاخص‌های برازنده‌گی مدل اندازه‌گیری فرهنگ سازمانی پر迪س کشاورزی و منابع طبیعی
دانشگاه تهران

شاخص	$\frac{\chi^2}{df}$	NFI	NNFI	CFI	GFI	AGFI	RMSEA
معیار پیشنهادشده	≤ ۳	۰/۹۰ ≤	۰/۹۰ ≤	۰/۹۰ ≤	۰/۹۰ ≤	۰/۹۰ ≤	≤ ۰/۱۰
مقدار گزارش شده	۲/۴۲	۰/۹۰	۰/۹۱	۰/۹۲	۰/۹۱	۰/۹۰	۰/۰۶۱

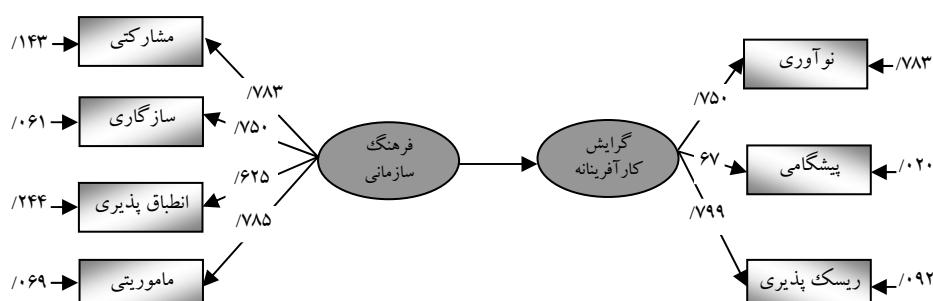
Chi-Square = ۱۷۶,۷۶ df=۷۳ P-value = ۰,۰۰۰۰۴ RMSEA = ۰,۰۶۱

نمودار ۳. مدل اندازه‌گیری برآورده فرهنگ سازمانی پردازش کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران

مدل ساختاری تحقیق

دومین مرحله‌ی برآورد مدل، پس از برآورد مدل‌های اندازه‌گیری، برآورد مدل ساختاری یا آزمون معنی‌داری ضرایب مسیر فرض شده در مدل تحقیق و واریانس تشریح شده یا ضریب تبیینی است که به وسیله‌ی هر مسیر برآورد می‌شود. مدل ساختاری، روابط علی بین متغیرهای مکنون را مشخص کرده و اثرات علی و میزان واریانس تبیین شده را شرح می‌دهد. در این قسمت، براساس مدل‌های اندازه‌گیری یا تحلیل عاملی تاییدی که در بخش قبل برای هر کدام از سازه‌ها به صورت جداگانه ارایه شد، اقدام به آزمون فرضیه اصلی تحقیق در رابطه با تأثیر فرهنگ سازمانی بر گرایش کارآفرینانه در پردازش کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران کردیم. نتایج به دست آمده از تحلیل مسیر در قالب مدل معادلات ساختاری در نمودار شماره (۴) نمایش داده شده است. ضرایب مسیر استاندارد شده که در نمودار ۴ نشان داده شد، بیانگر قوت روابط بین متغیر مستقل و وابسته

در مدل هستند. براساس نتایج تحقیق، مقدار ضریب مسیر برای دو سازه‌ی فرهنگ سازمانی و گرایش کارآفرینانه برابر با 0.674 می‌باشد که دارای مقدار بالاتر از 0.96 بوده و در سطح 0.01 درصد معنی دارد. از این‌رو، می‌توان بیان داشت که فرهنگ سازمانی بر گرایش کارآفرینانه در پر迪س کشاورزی و منابع طبیعی اثر معنی‌داری دارد. هم‌چنین از آنجایی که مقدار این ضریب مثبت می‌باشد، بنابراین تاثیر فرهنگ سازمانی به گونه‌ای است که سبب تقویت و توسعه‌ی کارآفرینی سازمانی می‌شود.

نمودار ۴. مدل ساختاری برآرشنده تحقیق

هم‌چنین با توجه به شاخص‌های برازنده‌گی که در جدول شماره (۹) آورده شده است، می‌توان نتیجه گرفت که مدل ساختاری طراحی شده در نمودار (۴)، به‌منظور برآش و بررسی روابط بین سازه‌ها معتبر و قابل قبول است.

جدول ۹. شاخص‌های برازنده‌گی مدل ساختاری تحقیق

RMSEA	AGFI	GFI	CFI	NNFI	NFI	$\frac{\chi^2}{df}$	شاخص
≤ 0.10	$0.90 \leq$	≤ 3	معیار پیشنهادشده				
0.078	0.91	0.91	0.93	0.93	0.92	$2/586$	مقدار گزارش شده

بحث و نتیجه

هدف اصلی این پژوهش بررسی تاثیر فرهنگ سازمانی بر کارآفرینی سازمانی در پر迪س کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران بود. در قالب هدف کلی اشاره شده، این تحقیق به‌دبیال پاسخ دادن به این پرسش بود که شاخص‌های اصلی تشکیل‌دهنده‌ی فرهنگ

سازمانی کدامند و این ابعاد یا شاخص‌ها چه تاثیری بر کارآفرینی سازمانی دارند. بدین منظور، شاخص‌های فرهنگ سازمانی به همراه شاخص‌های کارآفرینی سازمانی با استفاده از تحلیل عاملی تاییدی و در قالب مدل اندازه‌گیری شناسایی شده، سنجش و اعتباریابی شدند و در نهایت، مدل اصلی تحقیق براساس روابط بین متغیرهای مکنون از طریق روش تحلیل مسیر در قالب مدل معادلات ساختاری با استفاده از نرم‌افزار LISREL^{8.5} ترسیم و ارایه شد.

براساس نتایج به دست آمده درباره مدل اندازه‌گیری کارآفرینی سازمانی در پردازش کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران، مشخص شد که تمامی نشانگرهای انتخابی برای سنجش سازه‌ی کارآفرینی سازمانی از دقت لازم برخوردار بوده و با زیربنای نظریه‌ی پژوهش تطابق دارند. یافته‌های تحقیق نشان داد که مهم‌ترین شاخص‌های تشکیل‌دهنده‌ی کارآفرینی سازمانی شامل نوآوری، پیشگامی و ریسک‌پذیری هستند که نتایج این بخش از تحقیق با یافته‌های مطالعات مختلفی هم‌چون شهرکی‌پور و همکاران (۱۳۸۹)، هوگ و اسچیر (۲۰۰۸) و کاید و روسلی (۲۰۱۱) مطابقت دارد. با توجه به نتایج به دست آمده می‌توان گفت که کارآفرینی سازمانی مفهومی چندبعدی محسوب می‌شود و به عنوان یک سازه‌ی کلی مشکل از سه شاخص نوآوری، ریسک‌پذیری و پیشگامی بوده و بایستی در برنامه‌ریزی به منظور توسعه‌ی کارآفرینی هر سه شاخص به صورت جامع و نظاممند مورد توجه جدی قرار گیرند. البته باید گفت که از میان سه شاخص اصلی اشاره شده، شاخص نوآوری بیشترین تاثیر را بر تشکیل/تبیین کارآفرینی سازمانی در پردازش کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران داشته و با نتایج تحقیق هوگ و اسچیر (۲۰۰۸) مطابقت دارد. به همین منوال، یافته‌های پژوهش در رابطه با مدل اندازه‌گیری فرهنگ سازمانی نشان می‌دهد که نشانگرهای مورد مطالعه برای سنجش سازه‌ی فرهنگ سازمانی دقت لازم را داشته و ابعاد مجزا و مستقل فرهنگ سازمانی را سنجش می‌کنند. براساس نتایج کسب شده،^۴ شاخص اصلی تشکیل دهنده‌ی فرهنگ سازمانی در پردازش کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران به ترتیب میزان تاثیر آنها در تشکیل/تبیین سازه‌ی اصلی فرهنگ سازمانی انطباق‌پذیری، مشارکت، سازگاری و ماموریت هستند. نتایج این بخش از پژوهش و

اهمیت هر یک از شاخص های چهارگانه در پژوهش های هوگ و اسچیر (۲۰۰۸)، سینگر و همکاران (۲۰۱۰) و شیباب و همکاران (۲۰۱۱) تأیید شده است.

در بخش اصلی پژوهش، براساس نتایج مدل ساختاری مشخص شد که بین فرهنگ سازمانی و کارآفرینی سازمانی در پر迪س کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران رابطه‌ی مثبت و معنی‌داری وجود دارد و شاخص‌های کارآفرینی سازمانی به شدت تحت تاثیر فرهنگ سازمانی قرار دارند. به عبارت دیگر، با بهبود فرهنگ سازمانی، سطح کارآفرینی سازمانی در پر迪س کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران افزایش یافته و تقویت خواهد شد. در واقع، فرهنگ سازمانی به عنوان عاملی زیربنایی و حتی پایه و اساس سایر بسترهای ضروری برای توسعه‌ی کارآفرینی می‌تواند به واسطه‌ی انعطاف‌پذیری و درگیر کردن تمامی کارکنان در تصمیم‌گیری‌های سازمان، بهبود قابلیت‌ها و توانمندسازی افراد، اعتمادسازی و تسهیل ارتباطات فردی و سازمانی و ایجاد یکپارچگی و انسجام بیشتر میان کارکنان، نقش اساسی برای القا و توسعه‌ی روحیه‌ی نوآوری، خلاقیت و ریسک‌پذیری به اعضای هیات علمی، دانشجویان و کارکنان به عنوان محورهای اصلی کارآفرینی سازمانی ایفا کند و موجب ایجاد و تقویت نگرش‌ها و رفتارهای کارآفرینانه در دانشگاه شود، به نحوی که تمامی کارکنان، کارآفرینی و حرکت به سوی آن را به عنوان یکی از ارزش‌های بنیادی سازمان در نظر گرفته و رفتارهای خود را در راستای آن تنظیم و انطباق دهند. با توجه به مطالب بیان شده، به طور کلی با در نظر گرفتن اهمیت و تاثیرگذاری فرهنگ سازمانی بر ابعاد کارآفرینی سازمانی نمونه‌ی مطالعه شده، می‌توان چنین نتیجه گرفت که هرگونه تلاشی برای ایجاد و تقویت فرهنگ سازمانی اثربخش در پر迪س کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران در نهایت می‌تواند به بهبود و توسعه‌ی کارآفرینی سازمانی در آن منجر شود. این یافته با نتایج مطالعات متعددی هم‌چون قهرمانی و همکاران (۱۳۸۹)، شهرکی‌پور و همکاران (۱۳۸۹)، حیدری و همکاران (۱۳۹۰)، هوگ و اسچیر (۲۰۰۸)، شیباب و همکاران (۲۰۱۱) و کاید و روسلی (۲۰۱۱) مطابقت دارد.

پیشنهادها

با در نظر گرفتن یافته‌های اصلی پژوهش، پیشنهادهای زیر ارایه می‌شود:

۱. تجدیدنظر در فضا و فرهنگ سازمانی حاکم بر دانشگاه و طراحی آن در راستای ایجاد و تقویت رفتارهای کارآفرینانه در کارکنان. در این زمینه توجه مدیران به مواردی همچون پذیرش ریسک به عنوان خصیصه‌ای مثبت، حمایت از طرح‌های آزمایشی کوچک نوآورانه و پذیرش شکست و اشتباه به مثابه مساله‌ای اجتناب‌ناپذیر در فرایند نوآوری، استقبال و پشتیبانی از ایده‌های جدید اعضا، تحمل انحراف خلاق اعضا از قواعد و مقررات معمول، ایجاد همسوی بین اهداف شخصی کارکنان و اهداف دانشگاه، فعال و پویانگه داشتن اعضا و تشویق آنان به ایده‌پردازی و ارایه‌ی فکرها نو، می‌تواند بستر لازم به منظور توسعه‌ی کارآفرینی سازمانی در پر迪س کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه تهران را ایجاد کند؛
۲. پرهیز از یکنواختی و اعمال قوانین و استانداردهای کاری محدود‌کننده در دانشگاه به منظور ایجاد فضای لازم برای ایده‌پردازی، خلاقیت و نوآور بودن اعضا و تأکید بر تقویت روحیه‌ی خودکتری در افراد و انعطاف‌پذیری و دادن استقلال عمل کافی به کارکنان در حیطه‌ی مسؤولیت‌ها و وظایف کاری آنها؛
۳. تسهیل و تقویت ارتباطات فردی و سازمانی میان کارکنان در دانشگاه با اعتمادسازی میان افراد و ایجاد انسجام بیش‌تر بین کارکنان در قالب یک فرهنگ سازمانی اثربخش به منظور ایجاد محیطی پویا و مساعد برای شبکه‌سازی و تعامل اثرگذار افراد با یکدیگر و گرایش آنان به سوی تیم‌سازی و فعالیت‌های گروهی؛
۴. تجدیدنظر در ساختار سلسله‌مراتبی دانشگاه و رفع موانع موجود برای تسهیل مشارکت اعضا در تصمیم‌گیری‌ها و ترویج و پیاده‌سازی فرهنگ مدیریت مشارکتی در دانشگاه به منظور دخیل نمودن و بهره‌گیری از تمامی توانایی‌ها و ظرفیت‌های فکری نوآورانه‌ی کارکنان؛
۵. توانمندسازی و بهبود مستمر صلاحیت‌ها و قابلیت‌های حرفه‌ای کارکنان در زمینه‌های مختلف شغلی از طریق برگزاری دوره‌های آموزشی و تدوین و اعمال سازوکارهایی برای تشویق افراد به شرکت در این دوره‌ها.

منابع

- احمدپور داریانی، محمود (۱۳۸۳). کارآفرینی: تعاریف، نظریات، الگوها (چاپ پنجم). تهران: انتشارات شرکت پرديس.
- جخایی، منیر، رجایی، زهرا و توسلی، نیاز (۱۳۹۰). بررسی نقش و تعهد سازمانی در کارآفرینی سازمانی در دانشگاه آزاد. مجموعه مقالات اولین کنفرانس ملی کارآفرینی، تعاون، جهاد اقتصادی، نایین، ۲۸ و ۲۹ آذرماه ۱۳۹۰، صص ۱-۱۶.
- حقیقت منفرد، جلال و هوشیار، آیلر (۱۳۸۹). بررسی رابطه بین فرهنگ سازمانی و مدیریت دانش (مطالعه موردی: شرکت ملی نفت ایران). فصلنامه مدیریت و منابع انسانی در صنعت نفت، ۴(۱۱)، صص ۶۵-۸۶.
- حیدری، حسین، پاپزن، عبدالحمید و کرمی دارابخانی، رویا (۱۳۹۰). بررسی رابطه میان فرهنگ سازمانی و مولفه‌های کارآفرینی سازمانی (مطالعه موردی: سازمان جهاد کشاورزی شهرستان). فصلنامه ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی، ۱(۳)، صص ۱۴۵-۱۶۶.
- رابینز، استی芬 پی (۱۳۸۴). مدیریت رفتار سازمانی. ترجمه: فرزاد امیدواران. تهران: انتشارات موسسه کتاب مهربان.
- رضائی، روح الله، قلی فر، احسان، صفا، لیلا و کاظمی، مریم (۱۳۹۰). شناسایی موانع توسعه کارآفرینی شرکتی در شرکت‌های خدمات مشاوره‌ای، فنی و مهندسی کشاورزی استان زنجان. فصلنامه توسعه کارآفرینی، ۴(۱۴)، صص ۲۷-۴۶.
- شهرکی‌پور، حسن، ندری، خدیجه و شیرمحمدی، رحمان (۱۳۸۹). بررسی رابطه بین فرهنگ سازمانی با کارآفرینی سازمانی در بین کارکنان دانشگاه لرستان. فصلنامه تحقیقات مدیریت آموزشی، ۱(۴)، صص ۱۰۹-۱۳۶.
- قناتی، سوسن، کردناهج، اسداله و یزدانی، حمید (۱۳۸۹). بررسی وضعیت فرهنگ سازمانی کارآفرینانه در دانشگاه تهران. فصلنامه توسعه کارآفرینی، ۳(۱۰)، صص ۱۱۵-۱۳۳.

قه‌رمانی، محمد، پرداختچی، محمد حسن و حسین‌زاده، طاهر (۱۳۸۹). فرهنگ سازمانی و رابطه آن با کارآفرینی سازمانی. *فصلنامه چشم‌انداز مدیریت دولتی*، ۱، صص ۲۵-۳۹.

کامیاب، فرهاد و فروز شهرستانی، مجتبی (۱۳۸۹). تاثیر ابعاد فرهنگ سازمانی بر کارآفرینی سازمانی در سازمان‌های دولتی. *مجموعه مقالات اولین کنفرانس بین‌المللی مدیریت و نوآوری*، شیراز، ۲۷ و ۲۸ بهمن ماه ۱۳۸۹، صص ۱-۱۷.

کردناجیج، اسدالله (۱۳۸۴). *دانشگاه کارآفرین، آموزش عالی و نقش آن در ایجاد اشتغال*. *فصلنامه مدیریت و توسعه*، ۷ (۲۶)، صص ۱۷-۳۳.

کردناجیج، اسدالله، مقیمی، سید محمد، قناتی، سوسن و یزدانی، حمیدرضا (۱۳۸۸). بررسی رابطه بین عناصر ساختار سازمانی و فرهنگ کارآفرینانه در دانشگاه تهران. *فصلنامه مدیریت دولتی*، ۱ (۳)، صص ۱۱۹-۱۳۴.

مقیمی، سید محمد و احمدپور داریانی، محمود (۱۳۸۷). آموزش کارآفرینی در کسب و کارهای کوچک و متوسط: نیازها و راهکارها. *فصلنامه توسعه کارآفرینی*، ۱ (۱)، صص ۲۰۷-۲۴۵.

- Alegre, J. and Chiva, R. (2009). Entrepreneurial orientation, organizational learning capability and performance in the ceramic tiles industry. Institute of Valenciano Investigations Publisher, p. 30.
- Bartell, M. (2003). Internationalization of universities: A university culture-based framework. *Journal of Higher Education*, 45 (1), pp. 43- 70.
- Denison D. (2000). Organizational culture: Can it be a key lever for driving organizational change? *The International Handbook of Organizational Culture and Climate*, pp. 112- 135.
- Fralinger, B. (2007). Organizational culture at the university level: A study using the OCAI instrument. *Journal of College Teaching & Learning*, 4 (2), pp. 85- 98.
- Heinonen, J. and Korvela, K. (2005). How about measuring entrepreneurship? Research Report, Small Business Institute, Turku, Finland, 126 p.
- Hisrich, R., Langan-Fox, J. and Grant, S. (2007). Entrepreneurship research and practice: A call to action for psychology. *Journal of American Psychologist*, 62 (6), pp. 575- 589.
- Hough, J. and Scheepers, R. (2008). Creating corporate entrepreneurship through strategic leadership. *Journal of Global Strategic Management*, 3 (1), pp. 17- 25.
- Kaid, A. and Rosli, M. (2011). How does organizational culture shape the relationship between entrepreneurial orientation and the organizational

- performance of banks? European Journal of Social Sciences, 20 (1), pp. 28- 46.
- Lumpkin, G. T & Dess, G. G. (1996). "Clarifying the entrepreneurial orientation construct and linking it to performance". Academy of Management Review, 27(1), pp. 135-172
- Miles, M., Munilla, S. and Darroch, J. (2009). Sustainable corporate entrepreneurship. Journal of International Entrepreneurship and Management, 5 (1), pp. 65- 76.
- Scheepers, M., Hough, J. and Bloom, J. (2008). Nurturing the corporate entrepreneurship capability. Journal of Southern African Business Review, 12 (3), pp. 50- 75.
- Schein, E.H. (2005). Organizational culture and leadership (3rd Ed). Jossey-Boss Press, p. 382.
- Shihab, M., Wismiarsi, T. and Sine, K. (2011). Relationship between organizational culture and entrepreneurial orientation: Indonesian SMEs context. Proceeding of 2nd International Conference on Business, Economics and Tourism Management, IPEDR, Vol. 24 (2011), IACSIT Press, Singapore, pp. 93- 97.
- Singer, S., Alpeza, M. and Balkic, M. (2010). Corporate entrepreneurship: Is entrepreneurial behavior possible in a large company? Journal of Entrepreneurship and Innovation Management Studies, 1 (1), pp. 1- 8.